

minister, gav vælgerne før sidste folketingsvalg. Sætserne for overførselsindkomster skulle ikke sættes ned, ikke desto mindre er det nøjagtig det, dette forslag går ud på, og jeg har brugt debatten i dag til at citere den ene Venstretoppolitiker efter den anden, der så sent som i januar i år har afvist at bruge den her reguleringsmetode.

Alligevel vil regeringen ikke forklare, hvad der er sket siden sidst. Er det ikke rigtigt, at det, der er sket, er, at finansministeren mangler penge i kassen, og så er det dejligt nemt at stikke snablen ned i børnefamiliernes lommer? Det er det, der er sket.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det var ikke udtryk for den store omsorg for skattestoppet, det var mere for skatteministeren, som jeg godt kan forstå indimellem må stå med nogle lidt vanskelige problemer at skulle forklare sig ud af.

Lad mig så prøve at spørge på en anden måde: Skatteministeren er jo bekendt med, at de fleste andre lande har implementeret lige netop den her problemstilling ved at have en lavere skattesats for børnefamilier. Danmark har så af historiske grunde valgt at implementere det ved at have en speciel børnefamilieydelse, men det er stadig væk en skat, og det er også derfor, det er skatteministeren og ikke socialministeren, som sidder her i dag.

Kan skatteministeren ikke bekræfte, at eftersom det er at regne for en negativ skat, vil den i andre lande blive reguleret med lønudviklingen? Det eneste rimelige ville da også være ud fra den betragtning, at det er en negativ skat, at den i Danmark blev reguleret ud fra lønudviklingen og ikke ud fra prisudviklingen.

Det her er en negativ skat. Hvorfor skal den så ikke reguleres som en negativ skat?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg tror, det var fru Sandy Brinck, der brugte det malende billede med snablen ned i børnefamiliernes lommer.

Jeg tror, det vil være gavnligt i hvert fald for debatten, at fru Sandy Brinck erkender, at det beløb i kroner og øre, som udbetales i år, ikke vil blive mindre. Det vil tværtimod blive større til næste år. Jeg synes, at det er lidt af en sprogforbistring, hvis man taler om nedskæringer, når der i realiteten er tale om flere kroner.

Så ved jeg da godt, at fru Sandy Brinck jo benytter enhver lejlighed til at skose regeringen for så det ene og så det andet, og så glemmer hun i øvrigt alle de positive ting, altså alle de reguleringer, der er sket i modsat retning på en masse områder, lige fra afgifter, der ikke steg, grønne afgifter, der nu ikke længere stiger, skattelettelser og en lang række andre ting. Alt det har fru Sandy Brinck åbenbart helt glemt, og det er jo heldigvis også længe siden, der har været en regering af samme partifarve som fru Sandy Brinck.

Formanden:

Så er det fru Sandy Brinck for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nej, jeg har såmænd ikke glemt de reguleringer, der går i modsat retning. Problemet er bare, at de reguleringer gælder erhvervslivet og ikke de børnefamilier, som jeg kerer mig om.

Kunne vi ikke også nå til den fælles erkendelse, at det her forslag giver 120 mio. kr. i finansministerens kasse i næste finansår, altså i 2004. De penge falder ikke ned fra himmelen, de er taget et sted fra. Fra børnefamilierne, er svaret. Så det er ikke mig, der opfinder en besparelse. Det er regeringen, der opfinder en besparelse.

Kl. 21.10

Må jeg så ikke igen sige: Når statsministeren så sent som i januar dette år kan udtale til Jyllands-Posten, at regeringen ingen planer har om at ændre på børnechecken, så må både vælgerne og jeg da have lov til at undre os og bede om et svar på, hvad det så er, der er sket, siden man nu løber fra de meget håndfaste løfter, der blev givet før valget og igen er blevet bekræftet så sent som i januar.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jamen jeg synes altså faktisk, det er helt, helt utroligt. Nu siger fru Sandy Brinck, at børnefamilierne ingen glæde får af de reguleringer, som jeg netop har talt om.

Vi har lige hørt Kristendemokraternes ordfører fortælle, hvordan de grønne afgifter i særlig grad rammer børnefamilierne. Den omstændighed, at de nu ikke længere reguleres, fordi vi har fået en anden regering, der har lavet et skattestop, er altså til gavn for de såkaldte børnefamilier.